



B. PELLEQUER.
GUÍA DEL CIELO.
Alianza Editorial.
Madrid, 1991. 107 Pàgs.

Tota cara té una creu i tot progrés va acompanyat d'una pèrdua. La volta del cel n'és un exemple clar: només cal passar una nit a la muntanya per adonar-se de la intensa presència de les estrelles i comprendre fins a quin punt les constel·lacions —ignorades per nosaltres— formaven part de la

vida dels nostres avantpassats.

Ser capaç de reconèixer els estels és tan útil (o inútil) com saber-se el nom de les flors silvestres i dels ocells del bosc, perquè actualment la navegació es regeix per satèl·lits artificials i només els navegants afeccionats aixequen la vista cap al cel buscant l'estrella del nord, l'estel polar.

La veritable motivació de l'estudi del cel rau en un altre lloc, pertany al món del plaer. Cal enfrontar-se al cel a ull nu, dedicant-li temps. No n'hi ha prou amb identificar una constel·lació per a conèixer-la, sinó que caldrà retrobar-la moltes vegades i a distints llocs de la volta del cel. A poc a poc s'integrarà al paisatge, entrarà a les nostres vides i

l'associarem als nostres records. I, especialment, en retrobar-la, fidel, al seu lloc, experimentarem un plaer semblant al de sentir, a la primavera, el cant dels ocells o l'olor de les flors.

Per altra part, el coneixement del cel posseeix una dimensió que pertany al món de l'arrelament. Una de les raons de l'actual popularitat de l'astronomia rau en el nexa entre l'home i les estrelles. No som uns estranys a l'univers —contràriament a l'opinió dels existencialistes—; els actuals descobriments de l'astrofísica indiquen el nostre parentiu amb tot allò que llueix al firmament. És per això que som deutors de les estrelles per haver fabricat les molècules que componen els ulls amb els quals les mirem.

Bernard Pellequer en aquesta obra ens proporciona d'una forma planera i força entenedora, una informació elemental i bàsica per a l'observació de les estrelles: mapes de les distintes constel·lacions del cel; distància que ens separa de les estrelles; tècniques per a mesurar distàncies; diàmetre, lluminositat i temperatura dels astres; possibilitat de veure'ls amb prismàtics i etimologia del seu nom. L'obra es completa amb dades força interessants: planetaris i associacions astronòmiques espanyoles; alfabet grec; lèxic bàsic de l'astronomia i relació alfabètica de constel·lacions.

Agustí Salvat Altés

Grup Promotor d'Ensenyament

Santillana

amb

COMUNICACIÓ EDUCATIVA,

perquè l'ensenyament sigui un estímul cap al futur